

det naturlige Spørgsmaal: hvor findes da de Anstalter, som vi saa herefter skulle bringe Tilfskedomne hen til, de bebudede og omtalte Receptionssteder, understøttede ved en Lages stadige Nærvarelse, hvilke Anstalter dog jo ikke kunne gjøre den mindste Nytte, saalænge de ikkun lade sig høre i Landstinget, eller, om saa var, tillige i Folkethinget, men først naar de virkelig blive anlagte i bestemte Huse, i visse Gader her i Staden. — Jeg skal dernæst bede om Tilladelse til at bemærke, at det forkommer mig at være urigtigt, naar Loven nu gaaer ud paa eller idetmindste vil komme til at foranledige, at der rimeligviis bliver færre Personer, som besidde de Færdigheder, der var Tale om at fordre af alle Barberer, saaledes som Loven kom fra Landstinget; og at det derhos rimeligviis bliver uklart, idetmindste i længere Tid, hvor man skal finde disse Personer, hvorpaa man skal kjende dem, og saa fremdeles. Der siges, som Forslaget nu lyder, at, naar Barbererne have aflagt en vis Prøve, saa skulle de være berettigede til at foretage nogle af disse Handlinger. Men, da de ikke ere pligtige dertil, vil Følgen deraf, idetmindste i længere Tid, blive den, at man snart vil søge til en Barber, der har aflagt denne Prøve, og snart til en, der ikke har aflagt den. — Der er derhos ogsaa borttaget en Deel af de Handlinger, som det, saaledes som Loven kom fra Landstinget, skulde være paalagt Barbererne at foretage, og som de nærmest skulde være henviste til at foretage, f. Ex. at lægge Plaster paa, at sætte Tgler osv. I denne Henseende er det nu blevet bemærket, at det er lette Ting, som faare Mange kunne foretage. Ja, det er ganske rigtigt og ganske vist. Men jeg kan dog ikke see, hvad der skulde være veien for den naturlige Tanke, at samtlige disse lette Handlinger — i det Hele 4 til 5 Stykker — nærmest bleve at søge hos visse bestemte Personer, om hvilke man saa vidste, at man hos dem kunde faae enhver saadan Haandskræftning, naar Behov gjordes. Jeg seer ikke, at der vindes Noget derved, at de, som Sagen nu staaer, i Ordets strengeste Forstand blive frigitte. Thi i sig selv har jeg vel ikke Noget imod denne Frigivelse, men den nærmeste Følge kunde jo saa

blive den, at man maatte søge Forskjellige til at udføre forskjelligt af disse Handlinger; og en anden Følge kunde ogsaa blive den, at de foretoges af Personer, hvis øvrige Levemaade, Hovednæringsvei og Stilling just ikke fører med sig, at de have den finere Haandsfærdighed, som Barbererne dog altid maae lægge sig efter og sørge for vedblivende at være i Besiddelse af, og jeg troer ikke, at der igunden vil vindes Noget ved, om vi f. Ex. skulde komme dertil, at man for Afsværlingens Skyld maatte sende Bud efter en Smed, naar man vilde lade sig sætte Tgler, eller i enkelte andre af de nævnte Tilfælde. Jeg seer ikke, at der kommer noget virkelig Godt ud af en saadan Udspreddelse af deslige smaa manuelle Forretninger paa ganske Forskjellige. Den eneste Retning, der kan begunstiges derved, er derimod, saavidt jeg seer, den i Lægestandens Betragtning trindt om i Europa temmelig dybt indgroede Ugunst imod Barbererne, der tidligere ved deres Forbindelse med Chirurgien have været mægtige Concurrenter. Thi det seer jeg jo nok, at, jo mere deslige Handlinger spredes paa Forskjellige, og navnlig naar disse tildeels ere Mennesker, der komme til at staae lavt i det udvortes Samfund, desto mindre Fare er der for det allermindste Skin af Concurrence for de egentlige Læger i den Anledning. Men at understøtte Sligt, det kan dog ikke være Diemebedet. — Endelig forekommer det mig ogsaa, at den Bestemmelse, der var i Loven, saaledes som den kom fra Landstinget, om, at Enhver, der vilde tage Borgerkab som Barber, skulde have aflagt visse Prøver, dog indeholdt en lille Modvægt imod den Fare, der — man maa nu nægte den eller ikke — er for, at denne Stand ganske særdeles vil blive oversvømmet af Fremmede og i det Hele af temmeligt ustadige Personer. Der er visse Stillingen her i det europæiske Menneskeliv i Almindelighed, som have et lille Slægtskab med det Eventyrlige, Bagabonderende, Zigeuneragtige, som ellers især frister Folkene paa et lavere Standpunkt af Civilisationen. Og saaledes vil Enhver vist indromme, at, naar jeg ikke behøver Andet end at anskaffe mig en Røgekuiv — ialtsald at betale 1 Rdd., hvis jeg vil aflægge Prøve, men det er endda et frit